

ратълѣ ші аматълѣ постръ антесемпнатѣ Іова Поповичѣ перхторѣ ромѣлѣ. — Маі мѣлте дитрепіндері націонале пе каре ле вомѣ дескопері ші каре кондѣсе де Домліаса ешірѣ кѣ сѣкчесѣ аплаксівилѣ, пе аѣ дпнѣсѣ даторінда а пе респіка мѣлѣміреа дпайнтеа дитрегѣлѣ пѣлѣкѣ, пентрѣ ситѣрїле каре ле пѣрта, ші діліпінда кѣ каре ле дѣче дп ефептѣ. Деїе Дѣмпнезеѣ, астѣ-фелїс де есемпларе сѣ се дѣлѣдѣскѣ! —

АВСТРИА. Вїена. Седїнделе пленаре але сепатѣлѣ імперїалѣ се ворѣ фї інченѣтѣ пе ла 10. але лѣпїї к. Дѣлѣ кѣм ресѣ-флѣ, мембрії комїтетѣлѣ де 21 се дпнѣрїдїрѣ дп доѣлѣ лагѣре; арістокрація магіарѣ кѣ чеалалѣ цїнѣ де програма де а се рескпѣште індівідуалїтѣїле історїко політїче але тѣтѣрорѣ цѣрїлорѣ монархїеї, кѣм аї зїче о конфедерациїне дпгре провинѣе, кѣ ін-стїтѣцївнї аѣтпоме пе васае дрепѣлѣ історїкѣ. Мїнорігатеа дпсѣ цїне де зпїзнеа монархїеї дптреї, зпѣ фелїс де централїсаре. Акѣм се дпчѣркѣ мажорїгатеа а шї асекѣра пѣлралїгатеа вогѣрї-лорѣ дптре чеїлалѣї мембрі. Ла прїнѣлѣ Колоредо се дедо о сератѣ, ла каре фѣрѣ кїтмаїї чеа маї таре парте дпндре сепаторїї карїї пѣ ф рѣ пѣрташї ла ачелѣ комїтетѣ спре аї інформавїне дс спре ідеа програмѣлѣ лорѣ. „К. Z.“ скріе кѣ сенаторѣлѣ імперїалѣ Баронѣ Андреїѣ Шагѣна а пѣсѣ зпѣ прїнѣпїѣ каре о демпѣ де зпѣ іргереѣї цепенарѣлѣ шї каре се ва адѣче дпайнтеа адѣспрїї сенатѣлѣ пленарїѣ спре десватере.

— Пентрѣ Бѣнатѣ шї Voivodina а ешітѣ ordїнѣчѣнеа дп прї-вїнда модїфікѣрїї, ка пе вїторїѣ се пѣтѣ адвокатїї лѣкра шї сѣвскріе актеїе дп лїмба партїелорѣ, еарѣ пѣ пѣтаї дп чеа цертманѣ. Апої се маї фѣкѣ шї ачеа модїфікѣчѣне, кѣ де лїмѣлѣ офї-ціалѣ престе тотѣ Бѣнатѣлѣ шї Voivodina ретѣне пѣтаї чеа цертманѣ, еарѣ магіарѣ, сѣрѣлѣ шї ромѣлѣ дпшї аѣ терїторїеле штїсте. Асеменеа се претїнде шї дела сѣрѣї ка дп актеїе офїціале сѣ се сервѣскѣ де лїтерїле латїне.

Нѣ штїмѣ, че ва се зїкѣ о депешѣ а жѣр. оф. дпн Темї-шѣра дпн 4 Септембрѣ дп кѣвїктеїе: „Ної пе фѣлмѣ дп старе а дпшпѣртѣшї дпн фѣлѣтѣлѣ секѣрѣ, кѣ дпндревїндареа лїтерелорѣ чїрїле дп лїмба сѣрвѣскѣ дп скрісорї офїціїсе о лїберѣ фїе-кѣрѣїа.“

Cronica straina

Декѣндѣ се фортарѣ дп Ломбарїа тавере де ексерѣцїїї мї-літаре шї маї вѣртосѣ дпн мїшкѣрїле мїліціеї кѣтрѣ статѣлѣ по-палѣ, се пѣртѣ таре фїкѣ, кѣ Сардїнїа кѣ італїанїї ворѣ атака дпндродатѣ шї Венеція дпкѣ дп томпа ачестеа. „Opїnїone“ дпсѣ зїжрп. оф. дпн Тѣрїнѣ ворѣште дпндрѣлѣ арт. кондѣкѣторїѣ дс спре політїка гѣбернѣлѣ сардїнезеї аша: „Зпѣ атакѣ спре Рома л'ар респїнѣе Франца ка пе зпѣ атакѣ дп контрѣї.“

Тотѣшї се паре, кѣ Франца цїне де посїлѣлѣ зпѣ ресѣоїѣ кѣ Австрїа. Еа шї цїне амїнте фѣрѣ індїеїлѣ програма дела Мї-ланѣ. О Італїѣ лїберѣ дела Алпї пѣлѣ ла Марѣ адриатїкѣ с'а фѣ-кѣтѣ де прїнѣпїѣ політїкѣлѣ лѣ Франѣї шї е лѣкѣрѣ провабїлѣ, кѣ еа ар шї реалїса ачестеа дпдатѣ, дѣкѣ ар цїне, кѣ е кѣ сѣадѣ зпѣ ресѣоїѣ дп контра Австрїеї, фадѣ кѣ політїка пресѣпѣтѣ а Езропѣї. Піемонтѣлѣ нїчї ва атака пе Австрїа нїчї Рома. Тотѣшї кѣндѣ с'ар амѣїї ла ачестеа прїн пѣтереа евенїмїнтелорѣ, атѣнчїї мїнїстерїлѣ де сѣлѣ се ва ретраѣе. Партїта лїбералѣ, спрїжїнѣлѣ мїнїст. пресѣпѣтѣ е де ачестеашї опїнїїне, шї мїнїст. дпшї ретраѣе орѣ респнсавїїтате дела нашїї че ар пѣт а дѣче ла ресѣоїѣ. Гѣбернѣлѣ сѣ пѣшї лесе фѣрпелѣ дпн тѣлѣ шї се кондѣкѣ сїн-тѣрѣ мїшкѣреа, каре кондѣче Італїа ла педендїнѣса. — Напо-леонѣ III. дпкѣ скрісе ла Вікторѣ Еманѣлѣ кѣ ідеа де зпїреа Італїеї дпкѣ пѣ е кѣпѣтѣ шї кѣ елѣ сїнѣрѣлѣ дореште о конфедерѣчѣне дѣлѣ планѣлѣ дела Вілафранка, алѣфелїс сѣшї іче евенї-ментеле сїнѣрѣ елѣ кѣрѣлѣ лорѣ; кѣчо а лѣса о флотѣ кѣ 1200 де тѣнѣрї шї о оштіре дѣ 100,000 дп тѣла лѣї Гарївалдї, ар до-ведї зпѣ фелїс де педерогїнїїчеа Сардїнїеї деа кондѣче мїшкѣрїле націонале. Ачѣотѣ дпшпѣтаре фѣкѣ де Цен. Лїтартмора прїмї ordїнѣ а се апропїа кѣтрѣ кѣтпѣлѣ ресѣоїѣлѣ кѣ зпѣ корпѣ де арматѣ.

Дпндр'ачеа Англїа дпкѣ трѣмїсе ла солѣлѣ сардїнезеї кѣ-вїнѣ серїїсе, ка Сардїнїа се дпнпедече орѣ атакѣ асѣпра Ве-неціеї шї а трѣмїсѣ зпѣ адв. де корѣпѣ Іамѣ ла Гарївалдї, ка сѣлѣ інстрѣзе, кѣ кѣ Неаполеа пѣте фаче че ва вреа, пѣтаї де Венеція сѣ пѣ се адѣче; кѣче ла дпн контрѣ нїмене пѣ се ва дпчѣрка а опрї трѣнеле дпнпер. Франѣї Іосефѣ, чї італїенїї ворѣ ретѣлѣ сїнѣрї карїї сѣї спрїжїне атакѣлѣ, шї ідеа зпѣї Італїе зпїте сѣпѣтѣ Вікторѣ Еманѣлѣ і о рекомѣндѣ. Прѣсїа шї Рѣсїа дпкѣ вреаї а дпкѣнѣїѣра окасїнеа де ресѣоїѣ еврѣпанѣлѣ, каре е пе-дпкѣнѣїѣравѣрѣ дпдатѣче о'ар атака Венеція. Елѣвїїа реклѣмѣ о шѣсѣрѣ а Франѣї, че о лѣлѣ дп Савадїа Іѣнѣ Гепѣлѣ, зпде дп-

чепѣ а фортїїка, шї ре'шпѣрѣсїѣтѣ протестеле сале, пѣлѣ че се ва фаче конферїнѣлѣ пентрѣ регѣлареа сїгѣранѣї репѣлїкане. —

Аша, пе кѣндѣ атѣтѣ жѣрпалеле фѣрлѣче кѣтѣ шї челе цертманѣ педѣзѣ о апропїаре а аїанѣїї пордїче шї дпн ачестеа пресїмѣдескѣ, кѣ о коалїціїне дп контра расѣї romane ар фї ла прагѣлѣ зшеї; пре кѣндѣ мїліціа факѣлѣтѣтѣ се рекїатѣ ла арме; пе кѣндѣ Рѣсїа сѣтѣ гата дп Бесаравїа а се фолосї де окасїїне дп оріентѣ; шї А. Іоан мерѣе ла Сѣїтанѣлѣ спре а се дпнделече кѣ елѣ дп кѣсѣа вїторїѣлѣ лорѣ; пе кѣндѣ се аштѣпѣтѣ дпнѣл-пїреа пѣтерїлорѣ пордїче ла Варшавїа, спре а се дпнделече дп кѣсѣа фамїліеї вѣрѣонїче дпн Неаполе шї а дпндрѣїї Італїе: іта-ліенїї пѣ кѣрѣлѣ пемїка спре а імпѣне атѣтѣ ла Мїнѣїо шї Вене-ція, пе каре вреаї а о атака де треї латѣрї дп кѣсѣ де аша; шї спре сконѣлѣ ачестеа се дпнделегѣлѣ неконтенїтѣ кѣ пѣтерїле апѣ-сене — кѣтѣ шї ла кѣтпѣлѣ ресѣоїѣлѣ, зпде Гарївалдї дѣлѣче прїм авїѣрїїле Англїеї, Франѣї шї але Піемонтѣлѣ дпайнтѣ ла Еволї лѣнѣлѣ Салерно, пѣ департе де Неаполе шї шї концентрѣзѣ ар-матѣ, спре а прїмї лѣнѣта капїталѣ, кѣ каре вреа лѣлѣ дпнїмпїна реѣеле Франѣї, каре шї концентрѣзѣ тотѣ арматѣ ла Капѣа, зпде мерѣе шї елѣ ла арматѣ, врѣндѣ де аколо а траѣе ла Гаета. Сївїліа неаполїтанѣ се афлѣ маї мѣлѣлѣ де жѣтѣтѣ дпн тѣла лѣї Гарївалдї, шї дпса Неаполеа е сѣпїмїнатѣ де італїенїїсїмї, кѣче кїарѣ шї дпн мїліціа реѣѣскѣ стрїгарѣ баталїїне: сѣ трїѣокѣ Італїа, зпїтѣ шї се опѣсерѣ а прочеде дп контра інсѣрѣнѣїлорѣ. — Дпндр'ачеа се скріе дела Трїестѣ, кѣ корвета ч. р. Лѣчїа дпкѣркѣсе преїїоселе реѣѣїї Франѣї шї порпїндѣ дела Неаполе фѣ лѣатѣ ла гѣпѣ де Велоче фрегата лѣї Гарївалдї кѣ 36 де тѣ-нѣрї, спре аї лѣа дпкѣркѣреа; дпндр, фрегата ч. р. Шварденбергѣ възпндѣ перїкѣлѣлѣ се авїнтѣ спре авїторїѣ, шї фїндѣ дпнїмпї-патѣ кѣ пѣшкѣтѣрї де кѣтрѣ фрегата лѣї Гарївалдї, дпчепѣ шї еа а да фокѣ шї нїмерїндѣо о сїлї се дпчетеѣе дела лѣпѣтѣ шї сѣ се предеа. Дѣкѣ дпчїдента ачѣста штіре е адевератѣ, апої скѣпѣтеїеа фокѣлѣ ресѣелїкѣ а сѣрїтѣ дпн стрѣшїна вѣчїпѣ. —

Тотѣ штірї дпн Трїестѣ адеверѣзѣ, кѣ дпн Анкона четате марїтїмѣ палалѣ се афлѣ о мѣлїїме таре де арматїї австрїачї, зпїї зїкѣ, кѣ ла vro 20—25 мїї волѣнтірїї, — карїї тѣѣрѣскѣ пе сокотѣла Папѣ. — Дпндр'ачеа Ламорїсіер емісе зпѣ ordїнѣ де зї кѣтрѣ арматѣ палалѣ, провокѣндѣо ла кѣрѣцїѣ спре аперареа сѣпѣї кѣсѣе апостолїчештї. — Деачї лѣлѣ окасїїне „Opїnїone“ жѣрп. дпн Тѣрїнѣ шї ресонѣзѣ дпн локѣлѣ гѣбернѣлѣ, кѣ прїнѣ-пїлѣ неїндревенїчѣнїї с'а прїмїтѣ де невіолавілѣ шї тотѣшї гѣбер-нѣлѣ Папѣї сѣфере атѣтеа орде стрїїне адѣпате спре стрїкарѣа Італїеї; дечї кѣрѣцїата ачѣста дпн контра Італїеї ва пѣтѣ кѣшѣна челе маї серїїсе дпкѣркѣтѣрїї, дѣкѣ гѣбернѣлѣ Папѣї пѣ се облѣ-гѣ, кѣ ва трѣмїте пе акасѣ пе солдаїїї стрїїнї; сїтѣлѣїнеа ачѣ-стѣ апорталѣ а остепїтѣ сѣферїнѣда тѣтѣрорѣ пѣтерїлорѣ. Ва се зїкѣ, кѣ пѣсѣчѣнеа лѣкѣрѣлорѣ де фадѣ е прегнанѣтѣ де пѣче евенїментѣ, каре пресїмѣїте дпшї ексерѣдѣзѣ пѣтереа шї асѣпра вѣрѣсїї, пѣ пѣтаї дпн стате стрїїне, чї кїарѣ шї пе ла ної —, зпде пѣтаї ерї сѣї дпндр'о датѣ галѣнѣлѣ ла 6 фр. 38 кр.

ЦЕАРА РОМЪНЕАСКЪ ШИ МОЛДАВІА.

Бѣкѣрештї. Прїн ordонанѣе домпештї, се аѣторїсѣзѣ мї-нїстерѣлѣ остѣшѣокѣ а тратѣ кѣ мїнїстерѣлѣ де ресѣелѣ дпн Фран-чїа, пентрѣ адѣчереа офїчѣрїлорѣ де адмїнїстратїїе, шї пентрѣ ачестѣ сѣѣршїтѣ се трїмїте ла Парїс D. Сѣпратемїкѣлѣ остѣї ко-лонелѣ Давїла, кѣ інстрѣкѣїїле пѣчесарїї; аштѣпѣтѣлѣсе ресѣлѣ-тѣлѣ че се ва прїмїї дела ачелѣ мїнїстерїѣ, сѣ пе пѣтѣ трїмїте дпн зрѣтѣ дпн шкѣлеле спѣціале але Франѣїеї офїчѣрїї пентрѣ стѣдїлѣ артеї мїлітаре, конформѣ дїспосїїїїлорѣ леѣї; Елѣвїї алѣшї дпн шкѣла де медїцїнѣ де аїчї, Керѣеа К. шї Андрїїїїлѣ Нїкїтѣ пентрѣ медїцїнѣ ла шкѣла дпн Парїс, шї, Конѣдескѣ Констандїнѣ шї Попескѣ Мї-халѣлѣ пентрѣ арта вїтерїнарѣ ла шкѣла дела Алфорт, се вор ін-стала дпн зїселе шкѣла де сѣпратемїкѣлѣ оштіреї колонелѣ Давїла кѣ окасїа мерѣерїї сале аколо; се пѣтеште D. колонелѣ E. Се-тешѣокѣ мїнїстерѣ адїнтерїмѣ ла мїнїстерїлѣ де рѣсѣоїѣ шчї.

Репродѣчѣтѣлѣ дѣлѣ монїторлѣлѣ офїціалѣ де ла 18. Агѣвѣстѣ, Nr. 197.

Ерї ла 16., пе ла 3 оре дѣлѣ амеазї, D. Тїллош, позѣлѣ конѣлѣ цепенарѣлѣ алѣ Франѣїеї, се дѣсе кѣ карѣта Домпѣаскѣ, авїндѣ кѣ дѣнѣсѣлѣ пе адїѣнѣкѣлѣ Мѣрїеї Сале дпнсоїїїїї де алѣ трѣсѣрѣ а палатѣлѣ кѣ дѣої адїстанѣї шї де о ескортѣ де зпѣ плотонѣ де кавалерїе, ла палатѣлѣ де варѣ де ла Котроченї зпде фѣ прїїмїтѣ де Мѣрїа Са Домпїторїкѣлѣ дпкѣнѣїѣратѣ де пресї-дентѣлѣ мїнїстерїлорѣ, секретарѣлѣ Статѣлѣ шї статѣлѣ маїор Домпѣаскѣ.

D. конѣлѣ пресентѣндѣї скрісѣреа че'а акредїтѣзѣ дпн калї-тате де аѣпѣтѣ шї конѣлѣ цепенарѣлѣ дпн Прїнѣпїателе зпїте, адресѣ зрѣшѣтореле кѣвїнѣте;

„Марїа Та,

„Am пѣоре а пресїнта Інѣлїїмеї Вѣстрѣ скрісѣреа че тѣ акредїтѣзѣ пе лѣнѣлѣ Інѣлїїмеї Вѣстрѣ дпн калїтате де аѣпѣтѣ шї

консвль генералъ алъ Маіестѣцеі Сале Императорѣи Франчесіорѣ.

Мъ феліцитезъ, Мъріа Та, къ амъ фостъ пзмтѣ дптрѣнъ постъ каре'ни дъ окасіъ de a шлдіа ші de a кнѣче о деаръ аша de интересантъ, пентръ каре Августѣлъ меѣ съверанъ сімте о аша de візе сімпатіе.“

Ла каре Англїмеа Са а респнѣнъ вртѣтѣре:

„Консідерѣмъ пзмїреа дѣмніавѣстръ дптрѣнъ постъ аша de імпортантѣ ка агентъ ші консвль генералъ алъ Франчеі дп Бѣкк-реші, алъ ачеі фрѣмѣсе ші генерѣс Франчеі кѣріа не аташезъ атѣтеа легѣзрї de рекнѣсчїнцъ, ка о похъ довадъ de дпалъ вїневоїнцъ а Маіестѣцеі Сале Императорѣи пентръ пої че'ї рекнѣсчїетъ, d-ле консвле генералъ, къ о марѣ ші візе сатїсфакціе, дрепѣлъ de а конта не тотъ конкѣрсвль постръ дп Анде-плїнїреа Місіеі Домнїеі Вѣстре.“

Бѣкк-реші, 24. Августѣ. Тѣте жѣрналеле аѣ ворбїтѣ de мерцереа М. С. Домнїорѣи ла Константїнополе. Ачеастъ мерцере еете акѣм знѣ фїлїтѣ посїтївѣ. М. С. пѣ аштеапѣ дерѣтѣ торпїнареа сесїзней леїслатїве, каре кредемъ къ ва авеа локъ не ла фїнеле лїней ачестїа, спре аші плека дпдатъ. Наїзїнеа аре тѣтъ конфїнцѣ дп алесвль сеѣ, шї са шїе de маї пайнте, къ челе маї тарї интересе але сале аѣ съ кѣшїце дп астъ кѣлѣторїе. Кестївнї de формалїтѣдї, de еїкегѣ, тѣте сѣнтѣ регѣлате кіар de акѣм. М. Са Домнїорѣи се ва пресїнта дпайнтеа М. С. Сѣлтанѣи къ тѣтъ демнїтатеа че котъ съ се деа съверанѣи Ромѣнїорѣ. Ної мѣнїнїемъ шї дорїмъ а мѣнїне вѣтеле пѣстрѣ релациѣнї de амїчіе шї аїанцъ къ дп. Пѣртъ; дпсъ асте релациѣнї пѣмаї атѣнчї ворѣ девенї маї тарї кѣнд вор фї аша кѣм ле аѣ стабїлїтѣ стѣрѣвнїї поштрїї карїї аѣ дпкеїатѣ трактателе къ дп. Пѣртъ. Сперѣмъ къ М. Са, мерѣндѣ ла Константїнополѣ, ва шї съ дптрѣскѣ ачеле релациѣнї; іар интереселе сочіале але ромѣнїорѣ ворѣ афла ресѣстатѣлъ челъ маї фаворасїѣ. Кѣндъ наїзїнеа шїа датъ дестїнѣлъ сеѣ дп мѣнїле алесвль сеѣ пѣ о'а дпшелатѣ: шї вїиторѣлъ, кредемъ, ва доведї къ нїменї алѣлѣ пѣ пѣтеа съ'ї апере маї вїне тѣте интересе сале, політїче шї сочіале.

Адѣнареа дп шедїца са de'а 24. а терпїнатѣ вѣцетѣлъ челорѣ дп дптрѣ, шї къ дѣксвль тѣте вѣцетеле; мѣлте дпмѣнїтѣдїрі с'аѣ вотатѣ дп ачестѣ вѣцетѣ, маї алесѣ дп лѣкрѣрїле пѣлїче. А ретасѣ акѣм а се діскѣта венїтѣрїле генерале. Шпа програмъ лѣнѣгъ дефїце модалїтатеа серѣврїї ономазеі Домнїорѣи дп тѣтъ Romania шї капїтале.

— Газета знѣгрѣаскъ дп Бѣкк-решї „B. M. Közlöny“ скрїе, къ Ем. Са Пѣр. мїтрополїтѣ а'ѣ Ромѣнїеі, а пропѣсѣ дп адѣнареа цїнѣтѣ маї дерѣндѣ рѣдїкареа знѣї монѣментѣ, дп кѣмпнѣлъ дела Кѣлѣгрѣенї, дптрѣ амїнїреа немѣрїторїѣ шї Міхалѣ ерозлѣ, каре пропѣнере с'а акѣпѣтатѣ къ челъ маї марѣ апласѣ. —

М. БРИТАНИЯ. Лондонѣ, 30. Августѣ. Дпкїдерѣа парламентѣи енглѣзѣ а авѣтѣ локъ ла 28. Августѣ. Дп діскѣрсѣлѣ рѣнїїї скѣтемъ вртѣтѣреле прївїтѣре ла пѣсѣчѣнеа генералъ:

„Релациѣнїле пѣстрѣ къ пѣтерїле вечїне сѣнт амїкале шї еѣ крѣзѣ къ пачеа ва дѣра: дакъ челелате пѣтерї пѣ ворѣ интервенї дп Італїа, пачеа, дп челелате стате пѣ ва фї тѣрѣвратѣ. —

Конфѣрїнцѣ асѣпра Савоїї, дпкъ п'а авѣтѣ локъ, еѣ сперѣ, къ дакъ негодїациѣнїле се ворѣ дпчепе, пѣтерїле се ворѣ дпвої дп интересвль Езронїї кіарѣ, de а асїгрѣа нестралїтатеа Елѣвѣдїї-конфѣрмъ трактателорѣ дела анѣлѣ 1815. Рѣцїна а конпрївїтѣ къ ажѣторѣ мїлітарѣ дппрѣвнѣ къ Австрїа, Франца, Пѣрѣоїа шї Рѣсїа, дптр'о дпвоїре къ Сѣлтанѣлѣ; — шї дп ѣрекарѣ тїмѣ „пачеа се ва ресѣаїлї.“

Брашовѣ. Брошѣра „die Sprachen- und Nationalitätenfrage in Oesterreich, von einem Romanen,“ адекъ: „кесїзїнеа лїмбелорѣ шї а націоналїтѣдїлорѣ дп Австрїа, de знѣ ромѣнѣ“ іа лѣкрѣлѣ:

I. Дпн пѣкѣтѣлѣ de vedere фїлософїкѣ модернѣ.

II. Дпн пѣкѣтѣлѣ de vedere політїкѣ модернѣ.

III. Дпн пѣкѣтѣлѣ de vedere алѣ релациѣнїеі de дрепѣтѣ модерне.

IV. Дпн пѣкѣтѣлѣ de vedere алѣ прївїнцелорѣ de статѣ модерне імпвїтѣре.

V. Дпн пѣкѣтѣлѣ de vedere а фолосїнцѣї практиче, а постѣлателорѣ модерне, але наїзїнїлорѣ, шї de знѣ адаосѣ:

Дпн пѣкѣтѣлѣ de vedere алѣ пѣзїнцелорѣ знѣгрѣешїї модерне. —

А сосітѣ тїмѣлѣ, ка съ'шї рѣдїче шї Романѣлѣ гласвль оѣл къ тѣтъ франкеца шї се шї маїфѣотѣзе дорїнцѣле сале челе

леалї, каре пѣ кредемъ, къ се ворѣ пѣтѣ пѣмї нїчї лѣтраїстїче, нїчї ексѣрїтанте, къ атѣтѣ маї пѣдїнѣ асѣпрїтѣре de чїнева.

Дѣмнезеѣ къ тоцїї шї атѣнчї дп контрѣне нїме!

Bistritia, 16. Augustu n. 1860.

(Capetu din Nr. tr.)

De intra toastele cele multe cari la numeru or fostu cam vro 50 — numai in 3 — o fostu pomenire si de romani de in Transilvania ca de a treia natiune, si anume unu Demeter Mihály sau Popp Demeter caRomann (unu student) a fostu deıntra aceia, cari or facutu pomenire si de romani.

D. Gött deın Brasiovu a vorbitu, dupa declaratiunea Dsale, scurtu si bine, adeca: „Necе una natiune de asupra sau de desuptu de alta ci tôte natiunile una lunga alta.“ —

In 15. Augustu dupa seversirea sidentiei aristocratii magiari vro 35 — or pranditu la Baronulu Samuel Löventhal in Kusma unu satu aprôpe de Bistritia). — Cealalta parte a Reuniunei impreuna cu o multiime de orasieni de in Bistritia cam la 250 — de persône or prandiitu in Bistritia in ospeteria „Villa franca“ numita. —

Deıntra toastele in ospeteria Vila franca produse numa unulu e vrednicu de insemnatu redicatu de Abert Tamásy cancelistu pretorialu in Cohalm (Reps) dїcandu densulu, ca si densulu doresce unirea, intielegerea, si inaintarea sociala fratiесca a magiariloru cu a sasiiloru, pe principiulu egalitatiei, din tôte inima carata, numa de ar cugeta si ar simti si aceia aristocratii magiari, cari mai inainte (ad. in 13. Augustu) or cuventatu, — in intielesulu cuvintelorु loru, adeca de nu ar cugeta si nu ar simti altmintrea, de cum vorbescu, sau de cum or vorbitu. —

Dupa Albert Tamásy menteni se a sculatu unu magiaru anume Roth dicundu, ca elu ca magiaru se vele selitu in absentia aristocratiloru magiari a le apera onôrea vatamata priu cuventarea lui Albert Tamásy.

Elu (Roth) e convinsu, cumca aristocratii magiari nu cugeta nici nu sentiescu alta ceva, de catu ce insemneza cuvintele loru dupa intielesulu comunu. Asia dara declarandu Albert Tamásy o indoїela despre aceea, cumca aristocratii magiari oare asia cugeta, si asia sentiescu precum or vorbitu — a vatamatu onôrea si cinstea aristocratiloru magiari. — Iosa advocatulu Wittstock din Reginu a escusatu cuventarea lui Albert Tamásy, ca o gresiala de limba, fora cugetu reu, si fora voia rea, nesciendu Albert Tamásy limb'a germana de plinu.

Séra venindu si aristocratii magiari dela Kuschma acolo, adeca la Villafranca, or continuatu impreuna cu sasi toastele loru pene dupa mediulu noptiei.

Dıntra toastele din séra aia, cele mai vrednice de insemnatu or fostu: a cont. Mikó Imre, a bar. Eötvös — a profesorulu Finali din Clusiu — a profesorulu giinnasiulu Martin Malmer din Sibiu, a advocatulu Wittstock din Reginu, si a unui conte necunoscutu (Bethlen Gyula?).

D. contele Emericu Mikó totu in acea forma si intru acelu intielesu a cuventatu si aici, precum a fostu cuventatu in 12. Aug. séra, candu lu or onoratu cu conductulu de faclie.

Bar. Eötvös a adusu de esemplu unu dealu, pe care ar avé de a se sui doi ômeni. Dealulu acesta lu asemenéza cuventatoriulu cu aceea pedeca, care ar aveo magiari si sasi in calea loru comunu, pe care voiescu ei in societate a inainta, si a dobendi scopulu loru comunu. Elu (Eötvös) doresce, ca natiunea sasésca cu natiunea magiara unita se se suie in societate egala si fratiесca pene in culmea dealulu, adeca se invinga pedeca, si ajungundu in culmea dealulu se propasїesca sii se inainteze in unire, si societate fratiесca mai incolo. —

(Asemenarea asta e fôrte nimerita, numai aia e nevoia, ca dealulu ela inca totu cresce.) —

Profesorulu Finali, secretariulu alu museulu din Clusiu a dїscumca, voiendu ôre cineva a бага ura si neunire intra natiunile Transilvaniei, le a datu dereptu egalu, séu asemenea in privintia limbelorु loru (Asia? — Noi socotimu ca tocma pacea si fratiетatea se consolida prin acésta. R.) dara natiunile osebite or invetia limbеле reciprocе, si totusiu nu se voru uri, ci voru remané intru unire

Mai in urma a pomenitu Finali de turnulu babilonicu cu privintia limbелѣ dїn Transilvania.

Profesorulu Martin Malmer din Sibiu in legatura cu toastulu Eötvös, si mai alesu cu privire la dealulu ela, pe care ca pe o pedeca au magiari cu sasi in unire si societate egala a se sui, a dїscumca in Transilvania nu sunt numai doua natiuni, ci mai este inauna, de si fisice mai mare, decatu celelalte doue natiuni, dara reman cu cultura inapoia celorlalte doue natiuni. Elu (ad. Malmer) doresce, ca dupa ce or ajunge natiunea sasésca cu natiunea magiara

culmea dealului, se intenda manele lor in josu catra cealalta natiune de ajutoriu, si se redice si pe asta natiune la culmea dealului.

Dei socotesce, ca calea catra cultura e ca unu plaiu de munte, pe care pentru strimtorimea sa nu incapu mai multi deodata, ci au de a merge unul dupa altulu. Da nu e adeveratu, ca campulu culturei, si calea catra cultura, adeca catra desteptarea intielesuala nu au margini séu tiermuri, incatu tóte natiunile Imperatiei austriace, si a le iniregei lumi potu fi in calea culturei tóte una lenga alta.

Déca ar astepta natiunea romana, pene candu o voru redica celelalte la culme, atunci póte ca ea nece o data ar ajunge acea culme de dealu, cace vedemu, ca facare natiune 'si trage jaru numai la ól'a sa, ba traseru pene acum si cela, la care era se ne ferba óla nóstra. Apoi dealulu culturei e fara margini si mai naltu, de catu se'lu póta omulu mesura cu planuri ideale fantasmagorice. —

Asia dara natiunea romana sub scutentia imperatiei austriace se va sui pe dealu din puterile sale, si nu va mai astepta dupa ajutoarele la care de atatia seclii nici urma nu li se vede, de catu totu urme triste. —

Toastulu advocatului Wittstock din Reginu a fostu numa pentru natiunea romana din Transilvania, elu dise, ca dupa ce totu numa in partea natiunilor magiare si sasesci se ar fi inchinatu, si fiindcã in Transilvania nu sunt numa doue natiuni, ci mai este inca si cea romana, asia dara inchina elu cu pocalulu si natiunei romane.

Ne-medilocitu dupa inchinarea adv. Wittstock eara se scula profesorulu Malmer, si in combinare cu inchinarea D. Wittstock a citatu unu proverbiiu grecescu, care pe romanescu atata insemnéza: „Se fii mai bunu de catu tata'lu teu.“

(Óre ce reu or fi facutu parentii nostrii? —)

Toastulu contelui necunoscutu de nume a fostu urmatóriu: „Fiindca aici in societatea asta se a inchinatu cu pocalulu si natiunei romane, si din partea natiunei romane, baremi ca se afla in societatea asta cativa de fatie, totusi niméne voiesce a primi inchinarile facute natiunei romane, nece vrea careva din partea romanilor de fatie a redica pocalulu, si a multiami sau a respunde inchinarilor facute natiunei romane; asia dara eu bateru ca nu su romanu, ci magiaru, totusi indresnescu in numele natiunei romane a redica pocalulu, in numele natiunei romane: „Éljen az oláh nemzet.“ —

Precum se póte vedé, toastele pe natiunea romana atengátore, lasa pe natiunea romana a trai nu in societatea celorlalte doue natiuni ci numa pe lunga, sau dupa ele, ba inca dupa intielesulu inchinarei profesorulu Malmer cu conditiune, ca se fimu mai bunii, de catu parentii nostri.

Uniascase magiarii cu tóta lumea, baremi si intru o camasia, si pasiésca asia uniti pene unde voru vrea, numai natiunei romane se i dee pace, ca ea sub scutintia regimului austriacu va sci inainta cu tóta increderea si aderint'a si fora demonstrari.

De ar fi voitu careva de intra romanii de fatie a grai adeverulu nu-si avea locul aicia, unde romanulu se lua preste pícióru —

Unu balu stralucitu inca a fostu in 14. Augustu, la care contessele jocabu cu ori care dintru acei de fatie fora osebire de rang, statu, sau demnit'ate, ba inca se pareu, ca candu intru adensu magiarii cu sascele, si sasii sau burgerii de sasu (maisteri si invetiacei) cu contessele ar fi avutu de a joca. Cu toti la olalta or fostu cam la 300 de persóne, si totusi o harmonia, si popularitate intra toti neasteptata. Oficiari militaresci nu or fostu. — I. B.

De sub Ciceu, Septembrie 1860.

In timpulu acestu memoraveru candu ori ce jurnale luandu in mana, cetimu seu unu articulu despre nasuintia in genere a unui séu altui poporu, séu alte dispusetiuni speciale apucate spre asigurarea viitorului, si candu nici de acele faime lipsescu care inima omului deodata o sguduescu punendu in o asteptare incordata pentru aflarea adeverului, carele desvalinduse innaintene se arata ca timpulu de acum multe eveniminte nasce, dintre care cate unulu iese in publicu intratatu incornuratu si inpenatu, catu acela in urma mai ca nici sémena cu adeverulu originalu alu lucrului, si acésta prin unii sporitori séu din tendintia séu din malitia invidiósa iritandu spiritele si aducandu opiniunea publica despre adeverulu lucrului in confusiune; deci pentru deslucirea adeverului, nu va fii de prisosu a descrie unu evenimentu de sine neinsemnatoriu, insa carele cuprinde unu simburu a carui semintia feliarite interpretari si faime necorecte póte cauza, facanduse si pene acum objetulu discurselor in unele cercuri; acesta este intalnirea unoru connationali cu ocaziunea serbatórei „adormirea precuratei Maria“ la Monastirea „Necula,“ candu dupa finitulu jservitiului dumnediescu, nu lipsi sub arborii desfátatori a se forma o mica societate de barbati si dame, imultienduse acestu cercu socialu prin mai multi veniti in onórea susu memoratei serbatori, — ba se spori societatea si prin acea, ca vro cativa frati magiari — credu ca din iubire sociala — binevoira a lua parte la aceasi; cu aciasta ocaziune nu putu trece ca se nu se redice vro cateva toastele pentru binele societatei, iubirea fratiésca, prosperarea nationala, si pentru Augustulu Imperatoriu, precum nici acea se

potu incongiura ca junimea presenta se intonedie vro cateva hore nationale, jocandu mai pe urma „batuta“ si „romannlu“ si finindu cu innulu popularu. Sa respunsu la unele incercari de vorbire a unui Domnu din mai in urma atinsa parte a societatei, si s'a aretatu ca romanulu póte fii omu si ca romanu, sub scutul auguste case domnitóre fara de a se desnacionalisa si a se prefaca in alta natiune, capacitanduse acésta si prin unu toastu binemeritu de catra unu membru alu societatei.

Dupa redicarea acestei societati póte intemplarea seu ceva calculu, facú ca unu tineru romanu, — carele pene acum la unele ocaziuni avú indresnéla a se urca pe tribuna si a vorbi in numele natiunei romane, pentru infratire, fara de a sci si cunósce póte singuru conditionile prin care acea s'ar poté efectui — se vina in mijloculu unoru barbati, carii cu tóte ca nimicu vor mai tare ca vietuirea fratiésca a natiunilor colocuitóre, totusi a fii condusi de unu individuu, carele inca nici a intratu in categoria barbatésca, si succesive nici póte avé principiile, carele are de adusu in valóre unu representante in epoca de acum, — nefiindu dieu nici pene acum contiesi cu portarea aceluasi teneru, carele póte a conto compromissiunei natiunei sale, cauta a'si castiga unu renume (de cumva posede astfelu de ambitiune) séu altu ceva, — nu au intardiatu alu provoca se 'si dee ratiune despre rola jocata, si principiile reprezentate prin dumnealui, provocandulu totuodata, ca aceasta rola pe viitoriu se o incredintiedie barbatiloru maturi ai natiunei dela carii si fratii magiari, (— carii pornindu din unu principiu egal, prin delaturarea unoru idei principiului acestuia contrarie, si care inca si acum se vedu ici colo a ocupa spiritele, in adeveru voru voi a castiga simpatia fratiésca —) mai bucurosi voru priimi parola de contielegere fratiésca; pe care cale apoi fiindu órecandu chiepati a conluera la edificiu patriei comune, se se póta vedea realizate dorintiele de fiecare concetatianu asteptate, producandu prosperarea statului si a natiunilor.

Lugosiu, 5. Septembrie 1860.

Multu onorate Domnule Redactoru!

O. — Nu de multu 'mi veni la mana unu cerculariu al c. r. preturi din Bogsia, cu datu 16. Augustu a. c. scrisu in limba romana, si compusu precum audu de insusi Dn. Pretoru Pascu; cerculariulu e indreptatu catra toti notarii si antistii comunali, si s'a comunicatu si preutimei din acelu cercu.

Scopulu cerculariului este a abroga pre cale oficiósa din punctu de vedere politianu adeca sanitariu, o datina urita si periculósa din poporulu subordinatu mai alesu romanu, la carele s'a fostu latitu intrunu modu inspaimantatoriu. — Aceasta este folosirea rumeneleloru séu albelorlu la femeile si fetele nóstre, mai alesu pre sate!

Laudabila si prea bine acomodata espunere a obiectului ce ar fii de a se pune aduncu la anema poporului, — este destulu de apta spre asi ajunge scopulu prefiptu, totusi prudintia autorului ia dictatu a se folosi si de alte midilóce mai imperióse spre mai segura efectuare a ordinationi, sa impusu adica antistiloru si notariloru comunali a aplica spre ajungerea scopului propusu tóte midilócele corespundietórie poterei autoritatiloru comunali, in specie s'a opritu tinererea ori carei petreceri séu jocu acolo unde se vedu femeii séu fete rumenite; in fine se cere cu tóta increderea ponderosului ajutoriu alu preutimei, ca acésta cu midilóce spirituale se colucre in interesulu acesta. —

Urmarele cestui reu mare, la noi preste mesura tare latitu, vorbescu cu destula elucuentia si evidentia despre necesitatea si momentositatea unni pasiu asia energicu facutu in acésta privintia, prin urmare credu ca si meritulu cestei fapte demne de tóta recunoscintia inca va aperea destulu de chiaru, ne abstienemu dela ori si ce laude ulterioare, cari 'su de prisosu acolo unde fapta se lauda singura, ci propunemu ácestu obiectu de modelu de urmare pentru toti aceia cari se afla repusi in acea pusetiune in care potu si li se cuvine a lucra in interesulu si binele aloru sei. — Totu asia de es. s'ar póte procede in privintia enormei consumari a vinarsului, si spiritului care se bea pre la noi de catra nefericitii nostril frati intro mesura inforátore si desperátore, si a caroru consumare dupa datele statistice dela 1851 pena la 1859 s'a urcatu neasemenatu de tare.

Aici are campu deregatoriulu romanu — pre Preutu 'lu intielegemu cu atatu mai vertosu — a lucrá conformu chiepatii sale sublime spre indestularea superioriloru, stima si reverintia aloru sei; potu arata in fapta, ca valórea morala a omului prin urmare si a unui corpu intregu nu se pretiuesce totudeauna destulu de bene numai din unele, séu preste totu din faptele lui, fora a lua in considerare inprejurarile in care a traitu si traiesce. Se arete ca multi ómeni numai la unele inprejurari se vedu in adeverata loru lumina. Se sterpésca prejudetiele unoru fii ai poporului nostru, cari inculpa catu pre dereptu catu pre nedereptu pe oficialii nostri ca suntu indeferenti, nepasatori si ne activi facia cu poporulu din a carui sinu a esitu. Binecuventarea si blastemulu posteritatii ne ascepta pre fiecare. Viitorimea va sci eternisa faptele nóstre bune, pre candu ori ce inertia, apatia si indiferentismu nu va scapa de blastemulu nepotiloru nostrii, carii ne voru espatria chiaru si numele din memoria loru condemmandune la portulu uitareii eterne de care ferés-cane Dumnedieu!

Tentii de josu, 13. Augustu n. 1860.

Domnule Redactoru!

Solu ca vei senti o placere citindu: ca in favórea mușului nóstra din Blasiu si pe aici se facu colectiuni si oferte de buna voie. Pen' acum pe scopulu acestu salutaru sau adunatu in 24. Iuniu c. v. dela 9 insi cu ocașiunea dilei onomastice a anicului nostru Ioane Stanu prot. sur si parocu in Pomi 13 fr. v. a., éra de atunci încóce unu altu binefacatoriu au datu 1 fr. v. a. —

Acésta sumulitia de 14 fr. se afla depusa in mana mea, si acum de multu póteamu se o strapunu la directiunea gimn. din Blasiu, inse speru ca pe acestu scopu frumosu in urma provocatiuniloru facute si facunde de unii protopopi zelosi se va mai aduna inca o sumulitia buna, si atunci toti banii se voru tramite deodata alaturandu si consemnarea contribuentiloru pentru publicare in Gazeta. —

Scrienduti aceste 'mi vine a minte, ca cate asiediaminte bune si folositorie amu póte intemeié noi romanii decumva n'ar fi intre noi atatia paretii despartietori, si decumva celi plini la punga si-ar deschide urechile spre ascultarea cuventului direptatiei, si alu mintiei celei sanetóse, cari cu tóta tari'a pretindu: ca avutii se se ingrijésca despre perfeptionarea arteloru, despre inaintarea si inflorirea sciintieloru, si despre buna starea materiala si spirituala a poporului séu a natiunei a carui fii se numescu. —

Avutii bunurile loru cele pamentesci si — le castiga din viéti'a sociala a poporului intre care vietuiescu; deci dara dreptatea pretinde ca acele se—le si folosésca in societate spre scopuri folositorie, nobile, salutarie si bune.

Apoi bunurile pamentesci 'su date ómeniloru dela Dumnedieu pentru aceea ca se faca bine, precum arata insusi cuventulu bunuri. Inse o Dómne! catu de pucini 'su aceia, cari voiescu a precepe bine insemnatarea cuventului „bunuri,” si cari le intrebuintiéza aceste ca medilóce de binefacere! éra din contra catu de mare e namerulu acelor, cari 'si respiescu avutiile loru pre nesce lucruri nefolositorie!

Acestia nu-si aducu aminte de aceea ce dice St. Gregoriu Nazianzenulu: „Celu ce intrebuintiéza reu bunurile pamentesci e aseme. ne celui ce se ranesco — vatéma, vulneréza — insusi pre sine cu sabi'a data in mana i, spre a se apara de neamicii sei. —

Pe aici ordinatiunea din 23. Iul. a. c. Nr. 10,996 data pentru Ungari'a in privintia folosirii limbeloru prin deregatoriile imp. in comerciu cu popórele acestei tieri au facutu multu sange reu in meruntaiele celoru neibitori de dereptate, si in aceia cari au visatu si mai viséza inca despre domnirea unei limbi cu apasarea se nu dicu stirpirea celorlalte; inse pe catu e de adunca intristarea si superarea acestoru fantagoristi, pe atatu e de mare bucuri'a celoru ce se lipescu mortiiu de dereptate si de egalitate, precum si acelor cari din totu su. fletulu si din tóta virtutea esi iubescu limb'a loru, pentru a carui folosire in scrisóre si in vorbire in comerciu cu deregatoriile imp. au avutu nu numai neplaceri multe, ci au suferitu chiaru si persecutiuni, si au fostu inferati cu numiri de rebeli, de atitatori, de ómeni anti guberniali, de capete nelinistite si Dumnedieu mai scie cum. —

Bucuria acestora dicu e mare, inse neci grijea despre punerea in lucrare séu realizarea acestei ordinatiuni nu e pucina, ca partea cea mare dintre deregatori nu cunoscu limb'a poporului din tienutul acela unde 'su aplecati, séu si de o cunoscu lucrandu dupa arbitriu éra nu dupa ordinatiunile imp. o ignoréza cu totulu. „Experto crede Ruperto,” déca se va pofti voiu vedi cu intemplari. —

Nasi voii a abusa cu patiintia nimenui, inse fiindu ca facui vorba despre limba nu potu retacé nau discursu séu mai bine o disputa inversiunata ce o avuramu doi insi in antea unei multieme de poporu cu doi deregatori despre respectarea scrisoriloru romanesci. Acésta disputa e demna se o cunosca catu mai multi nu pentru raritatea ei, ci pentru unu argumentu spre aparare adusu pe tapetu de unulu dintre deregatori, si pentru o critica rostita asupra limbei romane de unu necunosculatoriu a acesteia. —

Pasagele cele mai interesante din acésta disputa sunt:

„Pe D. v. ve indatoresce ordinatiunea gubernului tierei data in 14. Nbre 1852 Nr. 8314/2330, nu numai se primiti scrisorile cele romanesci, ci se si scrieti in acésta limba.“ —

„Noi n'avemu astfelu de ordinatiune, eu nu o cunoscu.“

„Se póte ca nu o cunosci, inse déca voiesci a o cunosce eu ti-o potu impartasi in scrisu din cuventu in cuventu.“ —

„De ar si fi o asemenea ordinatiune aceea nefindu tiparita (audi la apucaturi!) nu ne indatoresce.“ —

„Dereptu ca nu e tiparita, inse pentru aceea nu e tiparita pentru ca nu indatoresce pe toti deregatorii séu supusii din imperatia, séu din acésta tiéra de corona, ci numai pe acei deregatori cari — su a-

plecati prin tienuturile locuite de romani, éra Dta fiindu in acestu tienutu locuitu de romani aceea strinsu te indatoresce “

„Ba nu me indatoresce, ca in Tier'a ungrésca limb'a oficiala e cea magiara si germana, éra despre limb'a romana nu vren se sciu, ca acésta limba nu e atatu de cultivata incatu se fia abila de a scrie intr'ins'a.“ —

Domnule! rumpenduti judecat'a acésta asupra limbei nóstra care nu o cunosci, si care voiesci a o ignora cu totulu mi se pare ca vorbesce orbulu despre colóre. Invétia limb'a si apoi critica; caci orbulu numai atunci póte avé idea despre colóre, déca e taiata albétii de pre ochi.

Cum ca limb'a romana e abila de a scrie intr'ins'a eti arata detulu de limpede si ordinatiunea din 23. Iuliu a. c. Nr. 10,996, care de nou strinsu te indatoresce nu numai a primi scrisorile romanesci, ci a si rescrie in acésta limba. Decumva limb'a nóstra n'ar fi abila spre aceste, atunci ueci Dta n'ai fi indatoratu a le implini cele ce-ti spre seu. — I. P.

БЪЛЕТИНЪЛЪ ОФИЦІАЛЪ.

Escriere de concursu

La gimnasiulu inferiore publicu romanescu din Brasiovu, pretura si prefectura Brasiovului, se cere unu professoru.

Salariulu anualu este 500 fr. v. a. deocamdata, care se priimesce dela casierulu eforiei, pe lenga cuietantia, la finea fiecarei lune.

Pentru acestu postu de profesor se deschide concursu pene la 25 Septembrie a. c. st. v.

Dreptu aceea oricare doresce a concure pentru numitul postu de profesor, are a tramite la subscrisa eforia pe lenga petitiune timbrata cu 50 cr. v. a.

1) Atestatu, ca a absolvitu séu filosofia duja sistema vechia, séu cursulu filosoficu in universitate prescisu astadi pentru profesorii gimnasiali.

2) Atestatu de botezu, ca este de confesiunea ortodocsa, si in sfersitu

3) Atestatu de purtarea politica; si acestea pene la susu prescriptulu terminu, spre a se puté asterne concurentii la in. c. r. locutiintia a tierei pentru intarire.

Brasiovu, 29 Augustu 1860.

Eforia scóleloru gimnasiale si normale romanesci din Brasiovu

1—3

Ioan Poppazu.

30 МЪЖИ ДЕ ЧАИЪ РЪСЕСКЪ

се вѣндѣ къ фѣнтѣлѣ шѣ къ лѣда къ предѣ де батжокѣрѣ

Интр. де комисионе шѣ спедигионе

J. S. Spitzer,

Страда вѣмеї Nr. 11 дн Брашовѣ.

(1—3)

Стѣдиошѣ дин цимнациѣ афлѣ коотѣ шѣ кортелѣ пе лѣнгѣ привигиере копштиинциѣсѣ ла сѣптокрисѣлѣ, карѣ дѣ шѣ приватѣ дн лимба ротѣлѣ, фѣрнкѣ шѣ клавиѣрѣ пе лѣнгѣ акордѣ. Конверсарѣа дн кадѣ е франчѣсѣ.

Сѣбѣлѣ, дн 20. Августѣ 1860.

I. Петри, 3—3
лимвѣскѣ, страда Nr. 322, жосѣ.

Fridericu Kraft,

постоварѣ цивилѣ дн Брашовѣ, страда нѣжѣ сѣперѣорѣ Nr. 166, еарѣши сѣ апѣкатѣ де месѣрѣа са шѣ се рекомандѣ ла комисионе. (3—3)

Кѣрсѣрѣла ла вѣрсѣ дн 10. Сѣптемѣ. к. п. стаѣ ашеа:

	Вал. азст. фр. кр.
Галвинѣ днтерѣштѣ	6 38
Азгѣсѣрѣ	114 24
Акциѣла банкѣлѣ	736 —
„ кредитѣлѣ	170 —
Днпрѣмѣтѣлѣ националѣ	76 —
Овлѣгациѣла металѣче екл де 5 %	64 —
Дѣсѣзѣчѣнареа, овлѣгациѣла Ардеалѣлѣ	— —
Корона	— —

Рѣдакторѣ рѣспѣнѣстѣлѣ

ІАКОВЪ МЪРЕШИАНЪ,

Едиѣсионе: къ типарѣлѣ ла

IOANNE GOETT.